

[Svend Auken]

dagen har været, nu er så fantastisk stolte af, at det er dem selv, der afskaffer den igen. Når man har begået en dumhed og man har indrømmet, at det var en dumhed, så plejer man at være en anelse beskedene og gå hen i et hjørne og vende ansigtet ind mod væggen. Men her har man altså en socialminister, der slår sig – ja undskyld, jeg skal ikke komme for tæt på – for brystet vedrørende en lovgivning, som aldrig nogen sinde burde have været gennemført, og som man nu i al anstændighed får afskaffet.

Jeg må i øvrigt konstatere, at vi har fremsat forslag om ophævelse af karensdagsloven ganske mange gange, hvor de selv samme partier, som i dag er så stolte af, at de omsider er kommet til fornuft, argumenterede kraftigt for bevarelse af karensdagen.

Vi tager altså forslaget tilbage.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg synes, at vi alle skal gemme noget af krudtet til næste onsdag og tage den debat om karensdagen, vi så skal have. Jeg synes bare, at af hensyn til historieskrivningen må jeg på regeringspartierne vegne tage afstand fra udtrykket, at vi er mavesure. Vi synes, Socialdemokratiet er totalt til grin. Og i øvrigt tager vi det med temmelig stor munterhed.

Formanden:

Forslagsstillerne har nu meddelt, at de ønsker at tage forslaget til folketingsbeslutning tilbage. Ønsker nogen at optage dette forslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er forslaget til folketingsbeslutning bortfaldet.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 3:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af de nedsatte satser på 70 pct. og 55 pct. i forbindelse med uddannelsesstilbud i henhold til arbejdstilbudsloven.

Af Svend Auken (S) m.fl.
(Fremsat (omtrykt) 7/10 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Her har vi yderligere en blomst fra den socialdemokratiske overbudsbuket. Jeg synes i og for sig, at hvis vi kunne få Socialdemokratiet til at starte debatten med at tage sit forslag tilbage, så ville det være nemmere, end hvis man venter med at gøre det til slutningen af debatten. Hr. Svend Auken har ikke tid til at høre efter. Så må vi jo svare på forslaget alligevel.

Folketinget skal opfordre regeringen til inden 1. november 1986 at ophæve bestemmelsen, hvorefter langtidsløse får forlænget dagpengereetten med en gradvis nedsættelse af dagpengebeløbet til 70 pct. og senere 55 pct. Det synes jeg faktisk er en dårlig idé, og det er der flere grunde til.

For det første er det sådan, at de medlemmer, som i dag er på forlænget dagpengeret, dvs. enten på 70 pct. eller på 55 pct. af højeste dagpenge, ikke har opnået 1.040 timers arbejde i en arbejdsperiode uanset forlængelsesreglerne. Vi taler altså om personer, der tidligere ville være henvist til bistandshjælp. På nuværende tidspunkt er der tale om ca. 170 personer.

I dag får disse personer dagpenge, og de er stadig væk i arbejdsløshedskassesystemet. Hvis man fulgte det socialdemokratiske forslag, ville det medføre, at de pågældende ikke længere var berettigede til dagpenge. Man skulle altså sende dem fra dagpengesystemet over på bistandshjælp. Jeg tror egentlig ikke, at det er forslagsstillerens formål, men det er altså ikke desto mindre konsekvensen, hvis man gennemfører det socialdemokratiske forslag, at de ca. 170 personer af Socialdemokratiet vil blive henvist til bistandshjælp.

Dernæst vil jeg godt sige, at de ændringer, der blev gennemført i arbejdstilbudsloven i juni 1985, skulle give ledige, som ikke opnår beskæftigelse efter ét arbejdstilbud, nye muligheder, enten muligheden for at uddanne sig i op til to år med uddannelsesyndelse eller muligheden for at starte en selvstændig virksomhed med en iværksætterydelse i op til 3½ år.

Formålet var at give de ledige en bedre mulighed for at komme i arbejde igen. Tidligere kunne gentagne arbejdstilbud veksle med lange mellemliggende ledighedsperioder, et system, der fastholdt de ledige i en passiv situation.